

■ Emin Gönen

Filistin'e Ağıt

Yanıyorken ümmetin nazenin çiçekleri
Üç inci parıldıyor külünde masivânın
Nurani halkalarla yansa da etekleri
İçlerinde en fazla, bağı yanık aksanın
Bu ızdırıp deminde kalpler her dem yaralı
İlaç diye sürülen acı merhem yaralı

Bilenmiş bir yas kollar sokağını Kudüs'ün
Acılara katıktır damarda gezen öfke
Filistin diyarında kızıla çalar hüzün
Kan belası yuvalar donmuş vicdana leke
Köhnemiş terazisi, sözde hakem yaralı
Buza kesmiş ellerde ruhsuz kalem yaralı

Kucaklamak istedim enbiya mirasını
Titredi omuzlarım kol düştü kucak yandı
Hangi menzil çıkarır bizi kayıp vuslata
Dolaştı kör adımlar ser düştü ayak yandı
Bir özgürlük mavisini tüterken bacalarda
Viran oldu hanüman köz düştü ocak yandı
Sırtlanlara verildi adalet taksimatı
Vuruldu kanlı mühür hüküm düştü hak yandı
Kıydılar birer birer, yitti taze fidanlar
Bağrına gül kokulu dal düştü toprak yandı

Tıkandı tüm dillerin çağlayan gür çeşmesi
Kalmadı bir teselli sözcükler harap oldu
Dar geldi acılara kalbin paslı kafesi
Kanda tomurcuk güller kördüğüm serap oldu
Tırpan tırpan biçilmiş kırdı çiğdem yaralı
Dikenli yokuşlara sürgün kadem yaralı

Şahlanan bir fetihten kutlu tarih mirası
Çalkalandı ufuklar kalktı yetim bir akın
Kıyam etti Ömer'in küllenmiş hatırası
Yeşertti Selahaddin, düşünün mazlumların
Parçalandı vahdet bezm-i âlem yaralı
Nübüvvet hatırası nazlı didem yaralı

Bu nasıl bir kıyımdır izahı, ölçüsü yok
İzanın kantarına kan düştü idrak yandı
Ah! dayanılmaz gayrı bu keder girdabına
Sitemkâr sözcüklere kor düştü dudak yandı
Öksüz kaldı seferi, gül Harem'den Aksa'ya
Dolaştı mahzun mahzun nal düştü Burak yandı
Kurbanıdır şu yetimler bir onur pazarında
Sendeledi merhamet taş düştü sunak yandı
Dost kimdir ve düşman kim? yüzü örten tül kimin?
Göründü çehreleri tül düştü duvak yandı